

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3272

гр. София, 22.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 35 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Калина В. Станчева

като разгледа докладваното от Калина В. Станчева Гражданско дело № 20231110160933 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба, подаден от Г. В. С., чрез адв. И. Г. Д. от САК, с пълномощно към исковата молба срещу *****, БУЛСТАТ *****, с която е предявен иск с правно основание чл. 439, ал. 1, вр. чл. 124, ал. 1 ГПК за признаване за установено, че ищцата не дължи на ответника сумата от 12 292,01 лева, представляваща главница по иск с правно основание чл. 198, ал. 3 от ЗМВР във вр. с чл. 146 от ЗМВР /отм./ за сторени разноски за разходи по обучението на ищцата за периода 10.2000 г.-10.2004 г., ведно със законната лихва от 12.11.2007 г. до пълното заплащане на вземането, като за сумата е издаден изпълнителен лист от 21.04.2011 г. по гр. д. № 4436/2007 г. по описа на СГС и е образувано изпълнително дело № 20121110420288 по описа на ЧСИ М. Б., поради погасяване на сумата по давност.

В исковата молба се твърди, че след образуване на изпълнително дело е започнало проучване на имущественото състояние на ищцата, като е направена справка от Национална база данни „Население“, справка в Агенция по вписванията, „Имотен регистър“ за притежавани от длъжника недвижими имоти, като тези действия не били същински изпълнителни действия, а само обезпечавали успешното провеждане на изпълнението. Твърди, че на 17.04.2017 г. е вписана възбрана върху недвижим имот, като след вписването □, в периода от 17.04.2017 г. до 17.04.2019 г. не били извършвани други изпълнителни действия, годни да прекъснат погасителната давност. С оглед последното, счита че на 17.04.2019 г., на основание чл. 433, ал. 1 т. 8 от ГПК, изпълнителното дело се явявало прекратено по силата на закона. Навежда, че правна последица от прекратяване на изпълнителното производство е, че последващите изпълнителни действия, извършени след прекратяване на изпълнителното производство се явяват недопустими и не произвеждат правно действие по отношение на страните по вече прекратеното изпълнително производство, като от датата на последното валидно предприето изпълнително действие започва да тече давността, с която се

погасява вземането. В този смисъл се позовава на ТР № 2 от 2013 г. на ОСГТК на ВКС. Ето защо моли съда да уважи предявения иск. Претендира сторените съдебно-деловодни разноски.

Исковата молба и приложенията към нея са изпратени до ответника *****, като в срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор, чрез ст. комисар доц. Д-р И. В. (представляващ *****). Ответникът твърди, че предявеният иск е недопустим, доколкото за ищцата липсвал правен интерес от завеждане на настоящия иск. В този смисъл излага, че между страните не съществува спор относно това дали вземането по процесния изпълнителен лист е погасено по давност. Твърди, че като е отписала от счетоводните регистри на ***** на 18.12.2019 г. задължението на ищцата, ***** се е отказала от събиране на процесното вземане. С оглед изложеното твърди, че не е дал повод за образуване на настоящото производство. По същество оспорва иска като неоснователен с аргумент, че изтеклата давност не води до погасяване на самото вземане, а на възможността то да бъде принудително изпълнено. Ето защо моли съда да постанови решение, с което да отхвърли иска като недопустим, респективно като неоснователен. Претендира сторените съдебно-деловодни разноски, в това число и юрисконсултско възнаграждение.

Към настоящия момент няма обстоятелства или права, които се признават от страните и не се нуждаят от доказване.

В тежест на ищцата е да докаже:

1. че след приключване на производството, по което е издадено изпълнителното основание, са настъпили факти, от които длъжникът черпи права, изключващи изпълняемото право – в случая погасяване на правото на принудително изпълнение, поради изтекла давност;
2. наличие на правен интерес от провеждане на иска – висящ (неприключил изпълнителен процес за събиране на процесните суми, при който вискателят не е напълно удовлетворен);
3. всички факти, на които основава своите искания или възражения.

В тежест на ответника е да докаже своите възражения и положителните факти, на които основава изгодни за себе си последици, т. е. да установи онези свои твърдения и правоизключващи възражения, от които черпи изгодни за себе си правни последици, като в конкретния случай носи тежестта да докаже наличието на обстоятелства, довели до спирането и/или прекъсването на погасителната давност за вземанията си.

По отношение на направените от страните доказателствени искания съдът намира, че следва да бъдат приети приложенията към исковата молба и към отговора на исковата молба писмени доказателства.

Съдът, след като констатира, че предявеният иск е редовен и допустим, и след осъществяване на процедурата по чл. 131 ГПК, на основание чл. 140, вр. чл. 146 ГПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА следния ПРОЕКТ НА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

ПРЕДМЕТ на делото е иск с правно основание чл. 439, ал. 1, вр. чл. 124, ал. 1 ГПК за признаване за установено, че ищцата не дължи на ответника сумата от 12292,01 лева, представляваща главница по иск с правно основание чл. 198, ал. 3 от ЗМВР във вр. с чл. 146 от ЗМВР /отм./ за сторени разноски за разходи по обучението на ищцата за периода 10.2000 г.-10.2004 г., ведно със законната лихва от 12.11.2007 г. до пълното заплащане на вземането, като за сумата е издаден изпълнителен лист от 21.04.2011 г. по гр. д. № 4436/2007 г. по описа на СГС и е образувано изпълнително дело № 20121110420288 по описа на ЧСИ М. Б., поради погасяване на сумата по давност.

По делото **няма обстоятелства, които се признават от страните и не се нуждаят от доказване.**

В ТЕЖЕСТ НА ИЩЦАТА е да докаже:

1. че след приключване на производството, по което е издадено изпълнителното основание, са настъпили факти, от които длъжникът черпи права, изключващи изпълняемото право – в случая погасяване на правото на принудително изпълнение, поради изтекла давност;
2. наличие на правен интерес от провеждане на иска – висящ (неприключил изпълнителен процес за събиране на процесните суми, при който взискателят не е напълно удовлетворен);
3. всички факти, на които основава своите искания или възражения.

В ТЕЖЕСТ НА ОТВЕТНИКА е да докаже своите възражения и положителните факти, на които основава изгодни за себе си последици, т. е. да установи онези свои твърдения и правоизключващи възражения, от които черпи изгодни за себе си правни последици, като в конкретния случай носи тежестта да докаже наличието на обстоятелства, довели до спирането и/или прекъсването на погасителната давност за вземанията си.

НАПЪТВА страните към спогодба или друг способ за уреждане на спора (**включително медиация**), като им указва, че постигането на спогодба посредством взаимни отстъпки от всяка от страните ще доведе до бързото и ефективно приключване на спора помежду им и ще благоприятства процесуалните и извънпроцесуалните им взаимоотношения, както и че при постигане на спогодба на основание чл. 78, ал. 9 ГПК половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. В случай че страните постигнат съгласие за доброволно уреждане на спора, следва да уведомят за това съда.

ПРИЕМА приложените към исковата молба и към отговора на исковата молба писмени доказателства.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за разглеждане на делото **за 03.04.2024 г. от 10:30 часа**, за когато да се призоват страните.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение, на ищцата – и препис от отговора на исковата молба.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ, че най-късно в първото по делото открито

съдебно заседание следва да вземат становище по проекта на доклад по делото и по дадените със същия указания.

УКАЗВА НА ИЩЦАТА, че най-късно в първото по делото открито съдебно заседание може да изрази становище и да посочи и представи доказателства във връзка с направените от ответника в отговора на исковата молба оспорвания и възражения.

Съдия при Софийски районен съд: _____